

РЕШЕНИЕ

№ 75

гр. К., 13.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., I-ВИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на първи март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Асима К. Вангелова-Петрова

при участието на секретаря Снежанка В. Данчева
като разгледа докладваното от Асима К. Вангелова-Петрова Гражданско дело
№ 20225320101431 по описа за 2022 година

Производството е по иск с правно основание по чл. 150 от СК.

Ишците – К. Д. Д., действащ като баща и законен представител на малолетните си деца - А. К. Д. и Д. К. Д. и Д. К. Д., действащ лично и със съгласието на своя баща и законен представител К. Д. Д. Твърди, че с ответницата живели на семейни начала почти десет години. През този период им се родили три деца - А. К. Д. с ЕГН *****, Д. К. Д. с ЕГН ***** и Д. К. Д. с ЕГН *****. С решение № 8/08.01.2016г., постановено по гр.д. 646/2015г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила, ответницата била осъдена да заплаща на малолетните им деца месечна издръжка, както следва: за А. К. Д. издръжка в размер на 110 лева; за Д. К. Д. издръжка в размер на 110 лева и за Д. К. Д. издръжка в размер на 140 лева. Нуждите на децата нараснали. Детето Д. е ***** в ПГ ***** - гр. К. и същият се нуждаел от ученически пособия, дрехи, разходи по всекидневното му пътуване до гр. К., закупуване на закуска, храна за обяд и всичко онова, необходимо относно нормалното протичане на учебният процес и всичко онова, което е необходимо за нормалното му съществуване. Това касаело и другите две деца, като и за тях заплащал изброените разхода за облекло, храна и пособия.

Двете деца боледували доста често и всичко това било свързано с разходи за закупуване на лекарства. Същите били ученици, съответно детето Д. в ***** на СУ ***** гр. К., а детето А. в ***** на СУ ***** гр. К.. Живее в едно домакинство с трите си деца, като само той осигурявал тяхната издръжка и всичко необходимо за тях. Ответницата до настоящият момент е заплатила за минало време месечна издръжка на децата, като все още дължи и други сума. Към настоящият момент получавал такава месечна издръжка, каквато била присъдена. Тези средства обаче били недостатъчни предвид на нарасналите нужди на децата. Твърди, че имал минимални доходи, които били крайно недостатъчни. Въпреки, че работел и получавал трудово възнаграждение, средствата които получавал били недостатъчни, но с помощта на родителите му се справял с децата и същите не били лишени от всичко необходимо за нормалното им съществуване. Децата имали нужда от пълноценна храна, дрехи и всичко онова, което е необходимо за нормалното им съществуване, като всички непредвидени и предвидени разходи плащал единствено бащата. Освен това, децата били с влошено здраве и постоянно боледували и се нуждаели от постоянно закупуване на лекарства и грижи и пълноценна храна. Принуден бил да търси постоянно заеми и помощ от родителите му, но въпреки трудностите се справял, с големи лишения за себе си. Осигурявал на децата най-необходимото за нормалното им съществуване, като им създал много добри условия за учене и почивка. Намира, че е необходимо още по-голямо участие от страна на майката и ответник в настоящият процес в издръжката на децата.

МОЛИ съда, да постанови решение, с което да осъди ответницата да заплаща увеличен размер на съществуващата до настоящият момент месечна издръжка на децата, както следва – за детето Д. К. Д. – увеличена издръжка в размер на 178.00 лева; за детето Д. К. Д. - увеличена издръжка в размер на 190.00 лева и за детето А. К. Д. – увеличена издръжка в размер на 178.00 лева, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от датата на завеждането на исковата молба до окончателното и изплащане, ведно с дължимата законна лихва за всяка просрочена вноска. Претендира за направените по делото разноски.

В ХОДА на делото, на основание чл. 214 от ГПК е допуснато изменение на иска, досежно размера на търсената издръжка, като исковете се считат предявени в размер от по 195.00 лева за всяко дете.

Ответникът – Р. Т. Ф., представляван в производството от назначения му по реда на чл. 47 от ГПК особен представител в лицето на адв. Н. Г., намира предявените иски са допустими. Сочи, че съгласно представените доказателствата, и трите деца не били навършили пълнолетие, същите били ученици и видно от представените удостоверения посещавали учебни заведения редовно в дневна форма. По делото е представено и решение, с което ответницата била осъдена да заплаща на децата, чрез техния баща и законен представител месечна издръжка в по-нисък от исканият в настоящата молба размер, който не е актуализиран от осем години. Съгласно разпоредбите на СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като издръжката не следва да е по-малко от една четвърт от минималната работна заплата за страната. С оглед посоченото, счита, че ако ищецът докаже, че само той се грижи за децата и ответницата не помага в издръжката им и не заплаща по-висока от определената в представеното решение по гр.д.646/2015г. на КрлРС, би следвало да претенциите за изменение на дължимата от нея издръжка по отношение и на трите деца да бъде уважена. Още повече, че претенциите били в размер, идентичен с минималния определен от СК. В случай, че по делото не се установи категорично, че ответницата не помага в отглеждането и заплаща издръжка в по-малък от определеният от закона размер, моли съда да отхвърли претенциите, като неоснователни и недоказани.

Съдът, след като обсъди относимите доводи и доказателства по делото, намира за установено следното:

Не се спори между страните, а това се установява и от представените удостоверения за раждане (л. 5-7), че родители на децата – Д. К. Д. с ЕГН *****, А. К. Д. с ЕГН ***** и Д. К. Д. с ЕГН ***** са Р. Т. Ф. и К. Д. Д..

Видно от Решение № 8 от 08.01.2016г., постановено по гр.д. 646/2015г. по описа на РС - К., влязло в законна сила на 23.01.2021г., ответницата е осъден да заплаща месечна издръжка на децата, както следва – за детето Д. К. Д. издръжка в размер на 140.00 лева, за детето А. К. Д. издръжка в размер на 110.00 лева и за детето Д. К. Д. издръжка в размер на 110.00 лева.

От представената Служебна бележка № УР12-165 от 17.02.2022г. се

установява, че Д. К. Д. е ***** на ПГ ***** - гр. К. през учебната 2021/2022г.

От представената Служебна бележка № УР-22-208 от 17.02.2022г. се установява, че А. К. Д. е ***** на ПГ ***** - гр. К. през учебната 2021/2022г.

От представената Служебна бележка № УР-22-207 от 17.02.2022г. се установява, че Д. К. Д. е ***** на ПГ ***** - гр. К. през учебната 2021/2022г.

Във връзка с предявения иск, съдът е допуснал свидетели на ищците, като страната е осигурила само един свидетел, в лицето на Даринка Д. Чонова, сестра на К. Д. и леля на децата, която твърди, че брат ѝ и Р. Т. Ф. имат три деца - две момчета и момиче, за които от самото начало се грижи само бащата. Родителите били разделени от 10-на години. Баща бил този, който осигурявал тяхната издръжка. Майката нищо не давала за тези деца, единствено сега плащала издръжка, но преди това и такава не осигурявала. В момента плащала около 360 лева издръжка за трите деца, за каквато сума била осъдена. Твърди, че майката не се интересувала от децата, дори същите я блокирали в телефоните си, защото не са я виждали и тя не ги търсила. Децата ѝ били обидени и поради тази причина не се говорели с нея. Твърди, че на бащата не достигали средствата от издръжката, които превеждала ответницата, за да закупи всичко, което било необходимо за децата. Сочи, че трябвали поне 2 000 лева за трите деца, за да могат да изкарат месеца. На бащата със средства помагали бабата и дядото, но те били пенсионери и не разполагали с много. Твърди, че тя им помагала от Испания, като им изпращала по 100 евро, 200 евро, за да могат да стигат парите за месеца. От децата ѝ било известно, че майка им - Р. живеела в Англия с неин приятел.

Други доказателства от значение по делото не са представени.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съгласно чл. 143, ал. 2 от СК, родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали последните са трудоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си. Следователно получаването на издръжката е безусловно, не е обусловено от каквито и да е допълнителни предпоставки, извън наличие на качеството „ненавършило пълнолетие дете” и на нужда от издръжка, която не е задоволена изцяло по друг начин - например чрез получаване от детето на доходи от трудово възнаграждение, пенсия, доходи от имоти, семейни добавки и други такива (т.

2 от ППВС № 5 от 16.11.1970г.). Задължението на родителя, обаче, не е безусловно, що се касае до размера на даваната издръжка и зависи от възможността на същия да предоставя такава - аргумент от чл. 140, ал. 2 от СК. Същевременно издръжката на едно дете не може да бъде по-ниска от % от минималната работна заплата (чл. 142, ал. 2 от СК) или 195.00 лева към настоящия момент, каквато се претендира по делото. Размерът на издръжката се обуславя от съотношението между нуждите на лицето, имащо право на издръжка, и възможностите на задълженото лице. Тъй като посочените две величини не са константни, законодателят е предвидил възможност при промяната им издръжката да бъде изменена - увеличена, респективно намалена. За да се уважи искът по чл. 150 от СК, е необходимо да е налице трайно съществено изменение на нуждите на издръжания или трайна съществена промяна във възможностите на задълженото лице.

Изискването на чл. 139 от СК, претендиращия издръжка да е неработоспособен и да не може да се издържа от имуществото си не се прилага спрямо ненавършилите пълнолетие деца, доколкото чл. 143, ал. 2 от СК е специална норма по отношение на чл. 139 от СК и изключва неговото приложение. Освен това, детето с оглед ниската си възраст е дефинитивно неработоспособно, поради което има право на издръжка от родителите си, които са лица от втори ред на задължените да дават такава (чл. 140, ал. 1, т. 2 от СК), поради липса на лица от първи ред. Обичайните за деца на възрастта на ишците (за храна, дрехи, обувки, за обучение, медицински грижи и т.н.) нужди, както и общите разходи за издръжката на домакинството на бащата, в което децата се отглеждат, се установява от самия факт на биологичното им съществуване и не е необходимо да се обосновава специално. По делото не се установяват специални образователни и здравословни потребности на децата.

Размерът на издръжката следва да се определи, като се съобразят, от една страна, възможностите на дължащия родител, а от друга - нуждите на детето, с оглед правилното му развитие, възпитание и задоволяване на нормалните му нужди. При определяне на общия размер на издръжката, съдът следва да съобрази той да бъде дефиниран така, че да не стимулира използването ѝ за цели, неприсъщи на предназначението ѝ. С оглед грижата за децата, на тях следва да се осигурят такива битови условия и средства, които да гарантират нормален живот и развитие, каквито биха имали, ако родителите им живееха заедно. Нуждите на децата съдът следва да определи

съобразно условията на живот, като се вземе предвид възрастта, социално икономическата обстановка в Република България, както и всички особености на конкретния случай.

Към момента на определяне на месечната издръжка за децата с Решение № 8 от 08.01.2016г., постановено по гр.д. 646/2015г. по описа на РС - К., влязло в законна сила на 23.01.2021г. е изминал период от почти от осем години, доколкото със съдебното решение същата е присъдена считано от 29.06.2015г. През изминалия период децата са пораснали, с което дефинитивно са се увеличили и потребностите им от средства за съществуване, за образование, за социално- културно развитие (доколкото всеки човек неминуемо има нужда от такива). Настъпили са трайни промени в обстоятелствата, при които размерът на издръжката е бил формиран. Тези изменения имат траен, продължителен и необратим характер, от което може да се направи категоричен извод, че няма да се възвърне състоянието преди настъпването на изменилите се обстоятелства (ищите да имат нужда от по-малко средства за месечната си издръжка). От това следва, че след приключване съдебното дирене по посоченото производство е настъпило съществено изменение на обстоятелствата, обуславящо и увеличение на нейния размер.

При определяне размера на издръжката, съдът взема предвид, че претенцията касае минимално определената издръжка и за трите деца, съгласно нормата на чл. 142, ал. 2 от СК, която за 2023г. е в размер на 195.00 лева. Съдът намира, че исковете следва да бъдат уважени в пълен размер, доколкото родителят е задължен да осигури издръжка на децата си и претенцията касае минимално определената издръжка, регламентирана в СК, която е гарантирана за непълнолетните деца.

Съгласно чл. 242, ал. 1 ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, възнаграждение и обезщетение за работа. Налице е призната по право изпълнителна сила на невлезлите в сила решения относно посочените в закона вземания, за което съдът е оправомощен да се произнесе служебно. За това в конкретния случай следва да бъде допуснато предварително изпълнение на решението в частта му, с която ответникът е осъден да заплаща на децата си месечна издръжка в размер от по 195.00 лева.

По отношение на разноските по делото.

Право присъждане на направените по делото разноси имат и двете страни, съразмерно с уважената и отхвърлената част от иска.

От страна на ищеца са представени доказателства за заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. С оглед изхода на спора и уважената в цялост претенция, на ищите се следват разноси в пълен размер от 300.00 лв.

По отношение на назначения особен представител, следва да се разпореди да се издаде РКО за определеното му възнаграждение за представителство на ответника в производството, по реда на чл. 47 от ГПК, в размер на 250.00 лева, вносими от бюджета на съда.

Ответникът, на основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, дължи по сметка на Районен съд - К. държавна такса върху увеличението на издръжката в общ размер на 324.00 лева, изчислена върху 36-месечните платежи.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, издръжката, дължима на Д. К. Д. с ЕГН *****, определена с Решение № 8 от 08.01.2016г., постановено по гр.д. № 646/2015г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 23.01.2016г., като я УВЕЛИЧАВА от 140.00 (сто и четиридесет) лева на 195.00 (сто деветдесет и пет) лева, като ОСЪЖДА на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, Р. Т. Ф. от гр. С., ул. ***** с ЕГН ***** да заплаща на непълнолетното си дете Д. К. Д. с ЕГН *****, действащо лично и със съгласието на своя баща К. Д. Д. с ЕГН *****, двамата с. Б., общ. К., ул. *****, месечна издръжка в размер на 195.00 (сто деветдесет и пет) лева, считано от датата на предявяване на иска - 08.11.2022г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, издръжката, дължима на А. К. Д. с ЕГН *****, определена с Решение № 8 от 08.01.2016г., постановено по гр.д. № 646/2015г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 23.01.2016г., като я УВЕЛИЧАВА от 110.00

(сто и десет) лева на 195.00 (сто деветдесет и пет) лева, като ОСЪЖДА на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, Р. Т. Ф. от гр. С., ул. ***** с ЕГН ***** да заплаща на малолетното си дете А. К. Д. с ЕГН *****, действащо чрез своя баща и законен представител - К. Д. Д. с ЕГН *****, двамата с. Б., общ. К., ул. *****, месечна издръжка в размер на 195.00 (сто деветдесет и пет) лева, считано от датата на предявяване на иска - 08.11.2022г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

ИЗМЕНЯ на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, издръжката, дължима на Д. К. Д. с ЕГН *****, определена с Решение № 8 от 08.01.2016г., постановено по гр.д. № 646/2015г. по описа на КрлРС, влязло в законна сила на 23.01.2016г., като я УВЕЛИЧАВА от 110.00 (сто и десет) лева на 195.00 (сто деветдесет и пет) лева, като ОСЪЖДА на основание чл. 150, пр. 1 и 3, във връзка с чл. 143, ал. 2 от СК, Р. Т. Ф. от гр. С., ул. ***** с ЕГН ***** да заплаща на малолетното си дете Д. К. Д. с ЕГН *****, действащо чрез своя баща и законен представител - К. Д. Д. с ЕГН *****, двамата с. Б., общ. К., ул. *****, месечна издръжка в размер на 195.00 (сто деветдесет и пет) лева, считано от датата на предявяване на иска - 08.11.2022г. до настъпване на законово основание за нейното изменение или прекратяване.

ДОПУСКА на основание чл. 242, ал. 1 ГПК, предварително изпълнение на решението в частта за присъдената в полза на Д. К. Д., А. К. Д. и Д. К. Д. издръжка.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, Р. Т. Ф. от гр. С., ул. ***** с ЕГН *****, да заплати на К. Д. Д. с ЕГН *****, действащ като баща и законен представител на малолетните си деца - А. К. Д. с ЕГН ***** и Д. К. Д. с ЕГН ***** и на Д. К. Д. с ЕГН *****, действащ лично и със съгласието на своя баща и законен представител К. Д. Д. с ЕГН *****, всички от с. Б., общ. К., ул. *****, общо сумата в размер на 300.00 лева, представляваща направени разноски в хода на първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, Р. Т. Ф. от гр. С., ул. ***** с ЕГН *****, да заплати по сметка на Районен съд – К., държавна такса върху увеличението на издръжката в размер на 324.00 лева.

РАЗПОРЕЖДА, на адвокат Н. С. Г. да се издаде РКО за сумата от 250.00 лева, внесена от бюджета на съда, представляваща възнаграждение за представителство на ответника в производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от обявената в съдебно заседание, проведено на 01.03.2023г. дата за обявяването му, а именно - в двуседмичен срок, считано от 15.03.2023г., а в частта, в която е допуснато предварително изпълнение, решението има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба пред ПОС, в едноседмичен срок от 15.03.2023г.

Сн.Д.

Съдия при Районен съд – К.: _____